ECLI:LV:RVPT:2019:1219.1A30064619.2.S

Lieta Nr.1A30064619
Lietvedības Nr.1A-0646-19/2

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2019.gada 19.decembrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Maike,
2019.gada 19.decembrī
Rīgā, Abrenes ielā 8, rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019.gada 8.oktobra lēmumu Nr.D57/01/513265581/1, un

k o n s t a t ē j a :

2019.gada 29.augustā, Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr.513265581, par to, ka 2019.gada 29.augustā plkst.12.46, transportlīdzeklis KIA PICANTO, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, bija novietots stāvēšanai /adrese/, uz gājēju ietves, kur tas ir aizliegts, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.9.punkta prasības. Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{10}.panta ceturtās daļas 5.punkta. Ar minēto protokolu – lēmumu transportlīdzekļa vadītājam piemērots naudas sods EUR 30 apmērā.

2019.gada 8.oktobrī Rīgas pašvaldības policijas priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.D57/01/513265581/1, ar kuru nolēma /pers. A/ sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu protokolu – lēmumu Nr.513265581.

2019.gada 24.oktobrī tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība, par iepriekš minēto Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019.gada 8.oktobra lēmumu Nr.D57/01/513265581/1. Minētajā sūdzībā norādīts, ka, Rīgas pašvaldības policijas priekšnieks sūdzības izskatīšanai piegājis izcili formāli. Absolūti nav ņemti vērā fakti un situācija uz vietas, ka tieši šajā konkrētajā vietā ir īpašs ietves paplašinājums, kurš izveidots, lai tur automašīnas varētu piebraukt pie t.c. "Domina Shopping" kravu/preču piegādei paredzētajām paplašinātajām durvīm un tajā pašā laikā šādi novietojot automašīnu šajā paplatinājumā absolūti netraucēt gājēju kustību pa ietvi, kura iet gar šo paplatinājumu. Bez tam pie šī paplatinājuma pieguļ zaļā zona, kur gājēju kustība nav atļauta un līdz ar to šo paplatinājumu gājēji neizmanto. Uzskata, ka iestādes lēmums ir pilnībā atceļams lūdz to atcelt un sūdzības iesniedzēju atbrīvot no administratīvā soda.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta noteikumiem 2019.gada 31.oktobrī Rīgas pašvaldības policijai nosūtīta /pers. A/ sūdzības kopija, izskaidrojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2019.gada 25.novembrim, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 19.decembrī.

Rīgas pašvaldības policija tiesas noteiktā termiņā sniegusi paskaidrojumus, norādot, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma. Iestāde savā lēmumā ir sniegusi plašu un detalizētu pamatojumu.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{6}$pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{12}$panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{13}$panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt,

ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{13}.panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243^{1}.pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzēja ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{10}.panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas priekšnieks pilnīgi un vispusīgi izvērtējis visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Rīgas pašvaldības priekšnieka 2019.gada 8.oktobra lēmuma Nr.D57/01/513265581/1 motivācijai.

Iepazīstoties ar tiesā saņemto sūdzību, tiesa konstatē, tiesai iesniegtajā sūdzībā, sūdzības iesniedzēja nav norādījusi uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019.gada 8.oktobra lēmumā Nr.D57/01/513265581/1, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā. Tiesa uzskata, ka Iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi visus sūdzībā norādītos apsvērumus. Tiesa iepazīstoties ar lietai pievienotajiem pierādījumiem, tajā skaitā, ar pievienotajiem foto attēliem, konstatē, ka lietas materiālos esošie pierādījumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un ir pietiekoši, lai konstatētu, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pamatoti saukts pie atbildības par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{10}.panta ceturtās daļas 5.punkta.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādītajiem apstākļiem, tiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma protokols saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta otro daļu ir pierādīšanas līdzeklis. Tātad tajā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, ciktāl tie nav tikai amatpersonas secinājumi, vērtējami kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Konkrētajā gadījumā sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīti pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, sūdzības iesniedzējas veiktās konkrētās darbības, kas ir vērtētas kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokoli un ziņojumi) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.apakšpunktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu).* Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 19.oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9.punktu)*.

Tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu bijuši ieinteresēti nepamatoti sastādīt sūdzības iesniedzējai administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

Tāpat arī tiesa nekonstatē, ka konstatējot administratīvo pārkāpumu, kā arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieki būtu pārkāpuši viņu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros.

Tiesa norāda, ka gan Ceļu satiksmes likums, gan CSN ir ārējie normatīvie akti, kuros ietvertais tiesiskais regulējums ir privātpersonām saistošs. Ceļu satiksmes likumā šo normatīvo aktu saistošais spēks ir nostiprināts tiešā tekstā, tā 19.panta pirmajā daļā paredzot, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, CSN un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots – transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos ceļu satiksmes noteikumus, vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai.

Tiesa atzīst, ka situācijā, kad transportlīdzekļa vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā, jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļa stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā.

Vērtējot sūdzības iesniedzējas norādīto, ka viņas novietotais transportlīdzeklis absolūti netraucēja gājēju kustību, tiesa norāda, ka no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{10}.panta ceturtās daļas 5.punkta izriet, ka nav jānoskaidro, vai kādai personai traucēja sūdzības iesniedzējas novietotais transportlīdzeklis, jo tā stāvēšana, kā izriet no lietas materiālos esošajām fotogrāfijām, nepārprotami norāda uz to, ka transportlīdzeklis bija novietots uz gājēju ietves, kur tas aizliegts.

Fakts, ka sūdzības iesniedzēja par stāvēšanai novietoto automašīnu Rīgā, Ierīķu ielā 3, paužatšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019.gada 8.oktobra lēmumu Nr.D57/01/513265581/1, ar kuru atstāts negrozīts 2019.gada 29.augusta administratīvā pārkāpuma

protokols – lēmums Nr.513265581.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2019.gada 8.oktobra institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzējas sodīšanu par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149^{10}.panta ceturtās daļas 5.punktā, un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.panta otrās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}., 289^{13}.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību.

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2019.gada 8.oktobra lēmumu Nr.D57/01/513265581/1.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 19.decembrī.

Tiesnese K.Maike